

NANSZÁKNÉ DR. CSERFALVI ILONA
főiskolai tanár, a neveléstudomány kandidátusa
Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Iskola
Debrecen

Szakdolgozatok bibliográfiája (1997–2001)

Az urbanizáció témakörével foglalkozó szociológusok szerint egy város rangját, értékét növeli, ha területén felsőoktatási intézmény működik. Békéscsaba a 19. században még mezőváros, az első világháború után kapott városi rangot, 1950-től pedig Békés megye székhelye is egyben. A szocialista iparosítás következtében új üzemek létesültek, a lakosság létszáma felduzzadt. Új lakótelepek, iskolák épültek.

A szakmai, tudományos élet kiépülése talán a természetes folyamatoknál is nehezebben haladt. Békéscsabán az ország megyeszékhelyei közül 18. helyen, csak 1986-ban indult főiskolai képzés. A szervezők közül néhányan már ekkor is közgazdászképzésről álmodtak. Ez a lehetőség azonban csak 1994 szeptemberétől lett realitás. A magyar felsőoktatásban lezajlott integrációs folyamatok részeként létrejött Tessedik Sámuel Főiskola (TSF) négy karából egy, a Gazdasági Főiskolai Kar működik Békéscsabán.

A TSF Gazdasági Főiskolai Kara szervezetenként 2001 augusztusában jött létre. E karon jelenleg pénzügyi, gazdálkodási és személyügyi szervező szakon folyik főiskolai képzés. A három szakon e tanévben nappali tagozaton közel ezer, levelező képzésben pedig több mint kétezer hallgató tanul. A tantestület 36 tanárt számlál, közülük most 25% minősített, valamint további 15% jelenleg tanul doktori iskolában. A kar két szakmai, tudományos periodikát gondoz. A Kitekintés-Perspective nemzetközi jellegű kiadványt, valamint a Körös Tanulmányokat, mely magyar nyelven adja közre a magyar gazdaság és társadalom témaköréből készült kutatások eredményeit.

A Gazdasági Főiskolai Kar hallgatói – más felsőoktatási intézményekhez hasonlóan s a vonatkozó követelményeknek megfelelően – szakdolgozatot írnak. A szakdolgozat készítését mindegyik szakon témavezető irányítja. Az elkészült szakdolgozatot egy belső és egy külső szakértő bírálja a védés előtt. A megvédett szakdolgozatok címét, szerzőjét, témavezető tanárát e kötetben elsőként adja közre a kar.

A gondosan összeállított és szerkesztett kötettel többféle célt kívánunk elérni. Szeretnénk dokumentálni a hallgatók széles érdeklődését, térségi kötődését. Ugyanakkor jelezzük egyúttal a tanárok és az óraadók, a külső szakértő kollégák szakmai kompetenciáját, az általuk preferált témaköröket is: a pénz világtól a minőségbiztosításig.

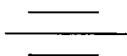
A bibliográfiában a szakdolgozatok címei között sok eredeti gondolat, sajátos szemlélet érvényesül, legtöbbjük élvezetes olvasmány. A kötet szerkesztője arra törekedett, hogy bemutassa a főiskola valójában milyen szellemi műhelyt is alakított ki, s ebben hogyan érvényesül a mester és tanítvány kapcsolata, miként jelenik meg a tanárok kutatómunkájának hatása a szakdolgozatok gondolatkörében. A témakörök folyamatos alkotómunkát igényelnek, korszerű látásmódot és ehhez kapcsolódó kutatásmódszertant. Felvillantja a bibliográfia a főiskola tudományos életét, a gyakorlatorientáltságot, s azt is nyomon követhetjük, hogy a dolgozatok miként kapcsolódnak a hallgatók pályájához, s a leírtakat hogyan tudják alkalmazni. Több esetben hasznos lenne a szakdolgozat továbbfejlesztéséről is olvasni.

A szerkesztő arra is ráirányítja a figyelmet, hogy mekkora gonddal jelölik ki a szakdolgozatok témáját, hogy ezek az aktuális kutatásokhoz és azok korabeli összefüggéseikhez kapcsolódjanak.

Egyértelművé válik a kötetben: az új évezred elején a pedagógiának létkérdése, hogy válaszokat találjon a kor aktuális kérdéseire. Ehhez a tanárnak a kortárs szerepét kell felvállalnia és betöltenie.

A közreadott bibliográfiát érdemes tanulmányozni tanárnak, hallgatónak, könyvtárosnak egyaránt.

TSF Gazdasági Főiskolai Kar, Békéscsaba, 2002. október 14.

DR. DOMONKOS JÁNOS
ny. iskolaigazgató, irodalomtörténész
Budapest

Történelmi művek a 20. századról

Mítoszok, legendák, tévhitek a 20. századi magyar történelemről

Szerkesztette: ROMSICS IGNÁC

A könyv 10 szerzője a múlt századi magyar történelem egy-egy sokat vitatott eseményével vagy személyiségével foglalkozik. Az igényes tanulmányokat a történész Romsics Ignác szerkesztette kötetébe és látta el bevezetővel. Romsics Ignác (1951) az MTA Történettudományi Intézetének 1977-től, a Magyarságkutató Intézetnek 1986-tól munkatársa. 1991-től az ELTE új és legújabbkori magyar történelmi tanszékének docense. Kandidátus (1985), a tudomány doktora (1993), egyetemi tanár, a MTA levelező tagja. Fő kutatási területe: Magyarország története 1900–1945 között. E kötet bevezetőjében írja:

„A történész alkotói szabadsága – a historikust ez különbözteti meg a regényírótól – nem korlátlan. Egy történész sohasem teheti meg, hogy kitalál eseményeket, vagy fiktív párbeszédet ad hősének szájába. Állításait szövegszerűen kell alátámasztania: az olvasó számára hitelessé, elfogadhatóvá tenni. A nagy politikai átalakulások, „rendszerváltások” azonban együtt járnak a múlt újraértelmezésével. Az elmúlt esztendőkből ez jellemezte a magyar történetírást is. Az alternatív történelmi olvasatok közt megjelentek olyan interpretációk is, amelyek – a tudományosság szabályait megszegve – egyes korok, események vagy személyek megszépítésére vagy éppen befeketítésére törekedtek. Vagyis legendákat gyártottak, tévhiteket terjesztettek, és ezzel mitizálták a múltat.”

Ifj. Bertényi Iván (1975), egyetemi tanársegéd: *Tisza István és az I. világháború*. Tanulmányában azzal foglalkozik, hogy a sok szenvedést hozó háború megindításáért az ellenfelek egymást okolták. Tisza döntéseit elemzi.

Ablonczy Balázs (1974), a Teleki László Intézet munkatársa: *Trianon-legendák* c. művében a 20. századi magyar történelem letragikusabb eseményét a felelőségek és mulasztások bemutatásával teszi világosabbá.

Püski Levente, PhD (1965), a DTE docense: *Demokrácia és diktatúra között*. A Horthy-rendszer jellegéről értekezik.